

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין פה.

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רע"י

מִן חֶדֶשׁ. אָמַר עַל שְׁמוֹת מִן חֶדֶשׁ
עָרָבוּ עָלֵי הַיְּמָוֶה לֹא מָנְהוּ לוֹ עֶרְךְ
דְּגָבִי עָרְכִין כְּמִי (וַיִּקְרָא לוֹ) וְאִם
מִן חֶדֶשׁ גּוֹי? ר' אֲמַר נִטְוִי דְמִי.
כִּמְה שְׂהוּא מִכְּר כְּשׁוֹק דְקַסְכֵּר אִין
אֲדָם מוֹלִיד דְּכִרְבִי לְנִטְלָה יוֹדַע שְׂאִין
עָרְךְ פְּסוּחָת מִן חֶדֶשׁ וְגַמְר וְאֲמַר
לְגַם דְּמִי וְלִרְבִּין פְּסוּר. וְאִם כֵּן
נִשְׁכַּח וְנִשְׁכַּח לִרְמָה הוּא הִקְדֵּשׁ וְאִין
אֲשֶׁה מִתְקַדֵּשׁ בּוֹ אֲלֵא אִם כֵּן יוֹדַע
בְּחַיִּד דְּמִי (קִיּוּדִין ע' ג'): וְהִקְדֵּשׁ
בְּחַיִּד קִדֵּשׁ בְּשׁוּגָה אִין קִדֵּשׁ וְלִרְבִּין
לֹא הוּא הִקְדֵּשׁ וְהִי הוּא שֶׁל בְּעִלִּים
לְקַדֵּשׁ בּוֹ הֵאָשֶׁה וְהֵאָחֵר שְׁקֵד בּוֹ
אִינֵה מְקוּדֶשֶׁת. אִין לִרְמָה הוּא הִקְדֵּשׁ
וְהִנֵּהוּ מִמֶּנּוּ מִיֵּחָא אֲשֶׁם מַעֲמִילֹת
וְהִי אֲמַר אֲשֶׁם קִדֵּשׁ קִדֵּשׁ
וְהֵאָכֹלוּ כְּטוֹמֵאֹת גּוֹפֵי חִיב כִּרְת
וְלִרְבִּין לֹא הוּא הִקְדֵּשׁ וְהִי שֶׁל בְּעִלִּים
הוּא וְהִנֵּהוּ מִמֶּנּוּ לֹא מַעַל וְאִם כִּיֵּחָא
אֲשֶׁם מַעֲמִילֹת חוּלִין לְעוֹרֵה הוּא
וְאִין חִיבִין עָלֵיהּ מִשּׁוֹם טוֹמֵאֹת:
לְבָדֵק הַבֵּיט. וְמוֹעֲלִין בָּהֶן: לְכַהֲנִים.
וְאִין מוֹעֲלִין בָּהֶם: שָׁמַל עַל קִדֵּשׁ
קִדֵּשִׁים. כְּדָמָן (עֲרֵכִין ע' כח): מְחִירִים
אֲדָם לֹא קִדֵּשׁ אִין נִדְרִי נִשְׁכַּח דְּמִי
וְאִם נִדְבֵה נִשְׁכַּח וְנִשְׁכַּח אִין מִשְׁכַּח
שִׁישׁ לוֹ בֵּה דְמִתְפַּרֵּשׁ כְּמִסְכַּת עֲרֵכִין
בִּי: הַמְקִדֵּשׁ: לְעוֹרֵה. מוֹלֵג קִטָּן
סְטוּוִין בּוֹ וְכֵן: ר' כַּהֲנִים. דְּמִתְפַּרֵּשׁ
בְּפִרְק קִטָּמֹה: ר' כַּהֲנִים כְּמוֹתֵין כְּפִרְשֵׁה.
אִם נִפְדִּית כְּפִסוּת מַעֲשֵׂה בְּיֵי אֲדָם
עֲרִין הִקְדֵּשׁ הוּא וְמוֹעֲלִין בֵּה וְלִרְבִּין
אִין מוֹעֲלִין בָּה: הַמְקִדֵּשׁ לְאַשּׁוּ.
הַמְתַּרֵּה בְּאֲשׁוּ לֹא מַתְפִּיר עַם אֲשֶׁר
פְּלוֹי: וְמוֹשֶׁה עַל יַד עַד אֲחֵד.
שָׂחָ וְאֲמַר לֹא רִחֲמִי שְׁנִתְּהֵר
אִין לֹא הִקְדֵּשׁ נִקְדַּשְׁת עֲלִי וְמִן
(פְּסוּקֵי דִרָה). אֲלֵי לֹא שְׁמוֹת אִין
נִשְׁטֹלֶת כְּחֻצְהָ הָאֲמוּרָת אִינֵי שׁוֹמֵה
וְהִכָּה לְדִיכָא עֵיד מְסִירָה וְאֲמַרֵּה
אִינֵי שׁוֹמֵה לְרַבִּי אֲלֵיעֶזֶר אִין לֹה
כְּמוֹה לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ שֶׁ לֹה כְּמוֹה
שְׂאִינֵה נִקְדַּשְׁת עֲלִי וְאִם מְכַרֵּה לֹאֲחֵר
כְּמוֹכָה קָנָה. וְאִם מוֹשֶׁה מִמּוֹת שֶׁל
זֶה כְּדִי כְּמוֹכָה הִי הוּא שְׁלֵי לְקַדֵּשׁ
גוֹ לֹה הֵאָשֶׁה וְלִרְבִּי אֲלֵיעֶזֶר הוּי
בִּז לוֹ קִדֵּשׁ: מֵאִין הוּי מוֹדִירִין.
יִידַע אִין זֶה עֵיר קְרוּבָה אִל הַחֲלָל:
מַעֲבֹרוֹ. וְאֲחֵרֵה שְׁקוּבָה לְנִצְרוֹ
כְּחֵיח אִת הַעֲגֵלָה לֹה קְרוּבָה
לְחֻטְמוֹ: ר' עֲקִיבָה אֲמַר מַחֲשׁוֹמוֹ.
מִקְדוֹשׁ שְׁנַעֲשֵׁה חֲלָל. דְּהִינֵי מְזֻאֲרֵה דִּם
בְּעֵגֵלָה עֲרוּפֵה אִינֵה מְקוּדֶשֶׁת וְאִם מִדֵּר
בֵּה וּזוֹ אִינֵה עֵגֵלָה וְמוֹקְדֵשִׁין בֵּה וְזִמְרָה לִי
מִקְדוֹשׁ הַבְּהוֹן עוֹמֵן דִּם הֵאָשֶׁה וְטוֹרֵל לִי
שְׁפִירָאֵל לִיקֵץ לִי מִקְרָאֵל כְּפִרְשֵׁה דִּם
מִמָּרָה הוּי גּוֹל וְאִין מְקַדֵּשִׁין בּוֹ אֲשֶׁה וְלֹר
מִרְחוֹ. סִיכְרִי נִתְחִיב כְּמַשְׁנֵר דְּגַמְרָה
כֵּה הוּי עֵינִים לְרִיכִין לְעֵשֶׂרֶה דְלֻקָּט שֶׁל
כְּשִׂיעִי. וְאִם כֵּה עַל וְעוֹטֵל כְּדִי פִּסָּה
הַגּוֹיִת בְּדִ לְדִרִים כְּמִסְכַּת עֲדִיּוֹת (פִּי)
מִפְּנֵי מֵה לֹא מוֹרָה בָּהֶם אֲמַר לוֹ אִל
אֲחֵה שְׁמַתָּה מִפִּי יִחִיד וְכו': עַל

ת ונתמלא כל העגד: אדם
אם פרוח תפרח הארעם
ד כולו והכניסו למקדש או
גמזן פטור: המעריך פחוס

לפריחה כבגדים שהיא "טהורה נאמרה לקרחת וגבחת באדם ונאמרה קרחת וגבחת כבגדים מה להלן פרח בכולו טהור אף כאן ונפרח בכולו טהור ידברי אלו הערכין והחרמים והקדושות הערכין בפלוגתא דר"מ ורבנן (י) דתנן (ה) המעריך פחות מכן חדש ר"מ אומר נותן דמיו וחכמים אומרים לא אמר כלום והחרמים בפלוגתא דרבי יהודה בן בתירה סתם ורבנן דתנן (ו) "יהודה בן בתירה אומר סתם חרמים לבדק הבית שנאמר כ"ל חרם קדש חרמים הוא לה' וחכמים אומרים סתם חרמים לבדק שנאמר כ"כשרה החרם לבדק תהיה אחותו אם כן מה תלמוד לומר קדש קדשים הוא לה' ישלח על קדשי קדשים ועל קדשים קלים הקדשות בפלוגתא דרבי אליעזר בן יעקב ורבנן דתניא (ז) אליעזר בן יעקב אומר אפילו צינורה של הקדש (ח) ציצית עשרה בני אדם לפדותה ריבות זה השקאת סוטה ועריפת העגלה וטהרת מצורע

מרחו מעשר ונותן לו. ואפילו למאן דאית ליה צריכה כל זמן שלא הפריש פאה ולא ציררה היה הכל שלו ונתחייב הכל בצמעת ושבו לא יפטור וא"ת תרומה נמי למי שחורס ונותן לו וכו' תרומה בלאו הכי יפריש העני דכל פאה חייבת בתרומה מלא

לתרומה גדולה ועוד דתן בתמס
תרומת פ"ק (ט"ז) אין תרומין מ'
בלקט מן השבחה ומן הפילה י"מ
לדחי לא מן תורם דאפילו הפקר
לאחר מירום פטור מן התרומה
(ט"ז) דתן בתמס מעשות פ' שלשה
מיין פירום מוחזין כשדא מוכסין
אקרים משום גול משורום מותר
בין כך בין קייבן בתמס
ופטורים מן התרומה וליחא דצירוש'
מפרש לדחי פטורין מן התרומה
לפי שז' אפשר לגרין שתקרי אלף
אם מן תרומה ממנו תרומה גדולה
לפיכך אין תרין לתרום כשמאל פירום
דמתמחא הופרשה מרס התרומה
גדולה וגרלה לפרש דמשום דתרומה
דבר מועט אל תס להכריז:

קנינוי מחול. היינו דוקא קודם
שנחקקה המגילה אבל
לאחר מכן אין יכול למחול:
מסית

והשע דתנן "המקנא לאשתו
עד אחד או על פי עצמו ר'
שנים עריפת עגלה בפלוגתא
מודדין רבי אלעזר אומר
נזיר בן יעקב אומר ממקום
נא רד' שמעון ורבנן דתנן
הרה עולמית ר' אלעזר אומר
על של שמאל ויוצא בשערך
ש שלשה אינן לקט שכחה שני
ש אומרים שלש לעני וארבע
ר' דתנן מצות פיהא להפריש
מרין לא הפריש מן העומרין
ונתן לו משום רבי ישמעאל
אמר רב כהנא הוא אומר מפי
הוא אומר כך הוא בעיני והן
הוא אומר מפי השמועה והן
כך הוא בעיני והן אומרים מפי
הלל ר' אלעזר אומר אפילו
בעינינו נהרג כדי שלא ירבו
את עקביא בן מהללאל מפני
דרשו חבירי כך למדתי וכך
הם אומרים כך הוא בעינינו לא
נועה ת"ש ר' דאמר רבי יאשיה
ל שמחל על קינוי קינוי מחול
בן

יה וּמַר סָבֵר עֵינֵי חַיִּימוֹת בְּעֻבּוּרֵיהֶן
(וְחוֹמָא בִּלְאֵי). וְתַנּוּ (קִדְּשִׁין ט:). הַמִּקְדָּשׁ
לֵב לָמַר לוֹ עֲגֵלָה אֲסוּרָה וְאִין מִקְדָּשִׁין
הָרִד הָרִד (נִגְלִי מֵה:). כִּסּוּן עַל קִמּוּלָה.
אִין דְּרַךְ הַמִּקְדָּשִׁין: שְׁלֵשָׁה אִין שְׂחָה.
וְאִין וְבֵא בְּעַל הַבַּיִת וְהַיִּטְוִי הִיטְוִי לִקּוּן
(ג: ע:). אֵלֶּה אֲנִי מִפְּרָסֵם וְסֵם קִיבְרֵיהֶם:
וְיִתּוּן לוֹ אֵת הַפָּאָה שְׂאִילֵי הַפְּרִישָׁה
וְסֵם וְלֵשָׁה וְלִמְ"ק טַמְהָ פְּטוּר דְּקִימָה
וְהַמִּקְדָּשׁ. נִחְלַק עַל חֲמִשִּׁים בִּלְשֹׁת
שְׁהִי"א אֲלֹמֵר אֲמַר לוֹ אֵלֶּה וְאֵת
בְּשִׁמְעוּתִי וְאִין עֲמַדִּי בְּשִׁמְעוּתִי אֲבָל
וְאֵם נִסְתָּרָה אִינֵה נִסְתָּרָה עֵלִיו:

עין משפט
גר מצוה

וְאֵת מִי שֶׁהָיָה מֵהַלְלֵהוּ
לְרַעַת הָאֵלִים׃
כח ב' מִי שֶׁהָיָה מֵהַלְלֵהוּ
מִפְּרִסְלֵהוּ ב' אֶת
שְׁמֵי שָׁמַיִם׃
כט ב' מִי שֶׁהָיָה מֵהַלְלֵהוּ
אֶת שְׁמֵי שָׁמַיִם׃
ל א' מִי שֶׁהָיָה מֵהַלְלֵהוּ
טוֹטֵט לֵב א' אֶת
שְׁמֵי שָׁמַיִם׃
לג ב' מִי שֶׁהָיָה מֵהַלְלֵהוּ
אֶת שְׁמֵי שָׁמַיִם׃
לד וְהָיָה מִי שֶׁהָיָה מֵהַלְלֵהוּ
מִפְּרִסְלֵהוּ׃
לה ב' מִי שֶׁהָיָה מֵהַלְלֵהוּ
מִפְּרִסְלֵהוּ׃
לו ב' אֶת שְׁמֵי שָׁמַיִם
טוֹטֵט לֵב א' אֶת
שְׁמֵי שָׁמַיִם׃
לז ב' מִי שֶׁהָיָה מֵהַלְלֵהוּ
מִפְּרִסְלֵהוּ׃

יה אור השלם

1. כי יפלא ממך דבר
למשפט בין דם לדם בין
דון לרחן ונגע קלגע
דברי ריבת בשערך
וקמת ועלית אל המקום
אשר יבחר ה' אליהך
ב: דברים ח
2. אך כל חרם אשר
יחרם איש לך מכל אשר
ולו מאדם ובהמה
ומשדה אחותו לא יקבר
ולא יגאל כל חרם קדש
קדשים הוא לך:
ויקרא דם כח
3. והנה השדה בצאתו
כביל קדש לך כשדה
החרם לבחן תהיה
אחות: ויקרא כי אש

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones